

การเปรียบเทียบผลผลิตและคุณค่าทางโภชนาการของข้าวโพดและฟางหวาน 3 พันธุ์ Comparative Study on Productivity and Nutritive Value of Maize and 3 Sweet Sorghum Varieties

ยิ่งยง เมฆลอย¹ และมนี อัชราวนันท์²

บทคัดย่อ

การศึกษาผลผลิตและคุณค่าทางโภชนาการของข้าวฟ่างหวาน (*Sorghum bicolor* (Linn) Moench) 3 พันธุ์ ได้แก่ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray Cowley และ Keller โดยเปรียบเทียบกับข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ที่อายุการตัด 60 75 และ 90 วัน ผลจากการทดลองพบว่า การเพิ่มอายุการตัดข้าวฟ่างหวานและข้าวโพด ผลผลิตน้ำหนักแห้งเพิ่มขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ซึ่งข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักแห้งสูงที่สุด โดยมีน้ำหนักแห้งเฉลี่ยที่อายุ 60 75 และ 90 วัน เท่ากับ 114.48 134.91 และ 202.10 กรัมต่อต้น ตามลำดับ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller ข้าวโพด พันธุ์นครสวรรค์ 3 และข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ตามลำดับ อย่างไรก็ตาม น้ำหนักตันเฉลี่ยของข้าวโพด พันธุ์นครสวรรค์ 3 กับข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ด้านองค์ประกอบทางเคมีพบว่า ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีปริมาณโปรตีนมากที่สุด โดยปริมาณโปรตีนสูงสุดเฉลี่ย 13.24 เปอร์เซ็นต์ ที่อายุ 60 วัน โดยปริมาณโปรตีนจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเมื่ออายุการตัดเพิ่มขึ้น และปริมาณเยื่อใยรวมสูงที่สุดเฉลี่ย 25.05 เปอร์เซ็นต์ ทั้งนี้ปริมาณเยื่อใยรวม ตลอดจนค่า NDF และ ADF ของข้าวฟ่างหวานและข้าวโพดจะสูงขึ้น เมื่ออายุของพืชมากขึ้น ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray ที่อายุการตัด 60 วัน จึงมีความเหมาะสมที่สุดทั้งในด้านปริมาณ ผลผลิตและคุณภาพทางโภชนาการ

คำสำคัญ: คุณค่าทางโภชนาการ ผลผลิต ข้าวฟ่างหวาน

ABSTRACT

The study on productivity and nutritive values of 3 varieties of sweet sorghum (*Sorghum bicolor* (Linn) Moench) (Wray, Cowley and Keller) compared with maize variety Nakhon Sawan 3 were cut at age 60, 75 and 90 days. The results showed that the total dry matter yields of the sweet sorghum and maize, significantly increased with an increase cutting age. Wray variety had the highest dry matter which average of 60, 75 and 90 days were 114.48, 134.91 and 202.10 gram per plant Respectively, followed by Keller sweet sorghum, Nakhon Sawan 3 and Cowley sweet sorghum. However, the average dry matter of Nakhon Sawan 3 variety were not significantly different from Cowley sweet sorghum variety. It was found that Wray had the highest protein content (13.24 %) when harvested at the age of 60 days. The protein content decreased significantly when cutting age increased with the average of highest crude fiber content 25.05 %. The crude fiber content as well as the NDF and ADF values of sweet sorghum and maize

¹ นักศึกษาปริญญาเอก ภาควิชาชีววิทยา คณะวิทยาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

² รองศาสตราจารย์ ดร. ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

increased as plants grew older. Wray sweet sorghum variety at the cutting age of 60 days is therefore the most suitable in terms of yield and nutritional quality.

Keywords: nutritive values, productivity, sweet sorghum

บทนำ

อาหารที่ใช้เลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ ได้แก่ อาหารขันชื่นเป็นอาหารที่มีความเข้มข้นของสารอาหารสูง แต่มีเยื่อไผ่ต่ำ เช่น เมล็ดข้าวโพด เมล็ดถั่ว มันสำปะหลัง และอาหารหายาก เช่น หญ้าสต หญ้าแห้งชี้งเป็นอาหารที่มีเยื่อไผ่สูงแต่โภชนาคต่ำ อาหารหายากมีความสำคัญต่อสัตว์กินพืชมาก โดยเฉพาะสัตว์เคี้ยวเอื้องต้องกินอาหารหายากเป็นหลัก ประเทศไทยอยู่ในเขตร้อนชื้นที่มีฝนตก眷พะถุด การขาดแคลนอาหารสัตว์ในฤดูแล้ง จึงเป็นข้อจำกัดสำคัญประการหนึ่งในการเลี้ยงสัตว์เคี้ยวเอื้องในประเทศไทย ดังนั้นการจัดหาพืชอาหารให้เพียงพอจะเป็นการช่วยลดปัญหาดังกล่าวลงได้ ข้าวฟ่างหวานซึ่งเป็นพืชชนิดเดียวกันกับข้าวฟ่างจัดเป็นพืชทนแล้งได้ดีและให้ผลผลิตชีวมวลสูง สามารถใช้ประโยชน์ได้หลากหลาย เช่น ผลิตน้ำตาล น้ำเชื่อม และอาหารสัตว์ มีอายุการเก็บเกี่ยวสั้นจึงปลูกได้ปีละหลายครั้ง มีปริมาณน้ำตาลในลำต้นใกล้เคียงกับอ้อย (ประสิทธิ์, 2549) และเนื่องจากมีน้ำตาลในลำต้นสูง จึงน่าจะสามารถมาผลิตอาหารหมักโดยไม่ต้องเติมสารเสริมใด ๆ เก็บก่อนอุ่นไว้ในส่วนต่างๆ เมื่อพืชอาหารสดเปลี่ยนสภาพเป็นพืชหมักแล้วจะสามารถอยู่ได้เป็นเวลานานโดยที่คุณค่าทางอาหารไม่เปลี่ยนแปลง (สายยั้ง, 2547) ดังนั้น วัตถุประสงค์ของการศึกษาในครั้งนี้เพื่อต้องการศึกษาถึงผลผลิตและคุณค่าทางโภชนาการของข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ สำหรับการนำมาเป็นพืชอาหารสัตว์

วิธีดำเนินการวิจัย

การเปรียบเทียบผลผลิตและคุณค่าทางโภชนาการของข้าวฟ่างหวาน 3 สายพันธุ์ ได้แก่ Cowley Keller และ Wray โดยเปรียบเทียบกับข้าวโพดเลี้ยงสัตว์พันธุ์นครสวรรค์ 3 ที่อายุหลังการปลูก 60 75 และ 90 วัน วางแผนการทดลองแบบ 4×3

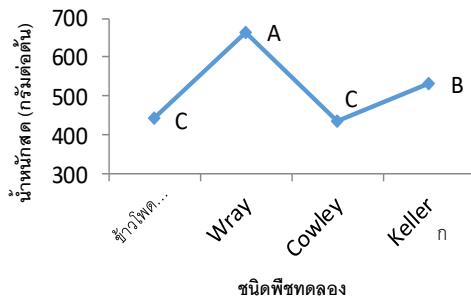
factorial in completely in randomized design จำนวน 4 ชั้น โดยทำการเตรียมแปลงปลูกโดยใช้ระบบที่มีขนาด 50 × 50 เซนติเมตร หยอดเมล็ดหกเมล็ด ตอนต้นให้เหลือหกเมล็ด พร้อมกับให้ปุ๋ยสูตร 46-0-0 อัตรา 30 กิโลกรัมต่อไร่ เมื่ออายุได้ 7 วัน หลังเพาะเมล็ด พร้อมกับให้ปุ๋ยสูตร 15-15-15 อัตรา 20 กิโลกรัมต่อไร่ และให้อีกรังเมื่ออายุได้ 30 วัน ในอัตราเดียวกัน

ทำการบันทึกข้อมูลเมื่อข้าวโพดและข้าวฟ่างที่อายุ 60 75 และ 90 วัน โดยสุ่มตัวอย่างบันทึกผลน้ำหนักสด น้ำหนักแห้ง และนำลำต้นของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวานหั้ง 3 พันธุ์ นำมาวิเคราะห์องค์ประกอบทางเคมี ได้แก่ โปรตีนรวม ไขมัน เต้าเยื่อไผ่รวม ตามวิธี AOAC (2010) นั่งเซลล์ (NDF) และ ลิกโนเซลลูลอลส (ADF) ตามวิธี Van Soest et al. (1991) นำข้อมูลที่ได้มาเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยโดยวิธี Duncan 's new multiple range test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

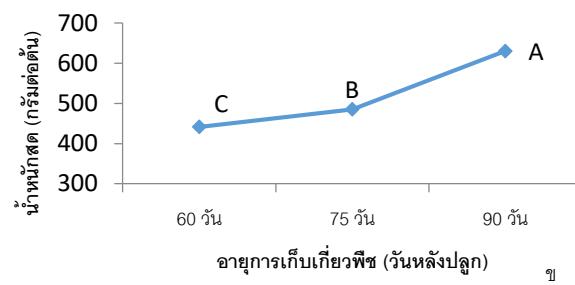
ผลการวิจัย

ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักสดของต้นมากกว่าข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 และข้าวฟ่างหวานพันธุ์อื่น ๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller (ภาพที่ 1 ก) การเพิ่มอายุการเก็บเกี่ยวจาก 60 75 และ 90 วัน มีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักสดของต้นข้าวโพดและข้าวฟ่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 1 ข) ด้านปฏิสัมพันธ์ระหว่างสองปัจจัย พบว่า ในแต่ละระยะเวลา การเก็บเกี่ยวข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักสดมากกว่าข้าวโพดและข้าวฟ่างพันธุ์อื่น ๆ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยที่อายุ 60 วัน พันธุ์ Wray น้ำหนักสดมากที่สุดเฉลี่ย 573.89 กรัม รองลงมาคือ พันธุ์ Keller น้ำหนักสดเฉลี่ย 436.23 กรัม ส่วนพันธุ์ Cowley กับข้าวโพดนครสวรรค์ 3 น้ำหนักแห้งเฉลี่ยไม่

มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยน้ำหนักเท่ากับ 379.92 กับ 376.47 กรัม ตามลำดับ ที่อายุ 75 วัน พันธุ์ Wray ยังคงมีน้ำหนักแห้งเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Keller พันธุ์ Cowley และข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ตามลำดับ และที่อายุ 90 วัน น้ำหนักลดมากที่สุด

เฉลี่ย 747.91 กรัม รองลงมาคือ พันธุ์ Keller พันธุ์ Cowley และข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ตามลำดับ โดยที่น้ำหนักสดของพันธุ์ Cowley และข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ตารางที่ 1)

ภาพที่ 1 น้ำหนักสดของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ (กรัมต่อต้น) ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. ปัจจัยจากชนิดพันธุ์ ข. ปัจจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

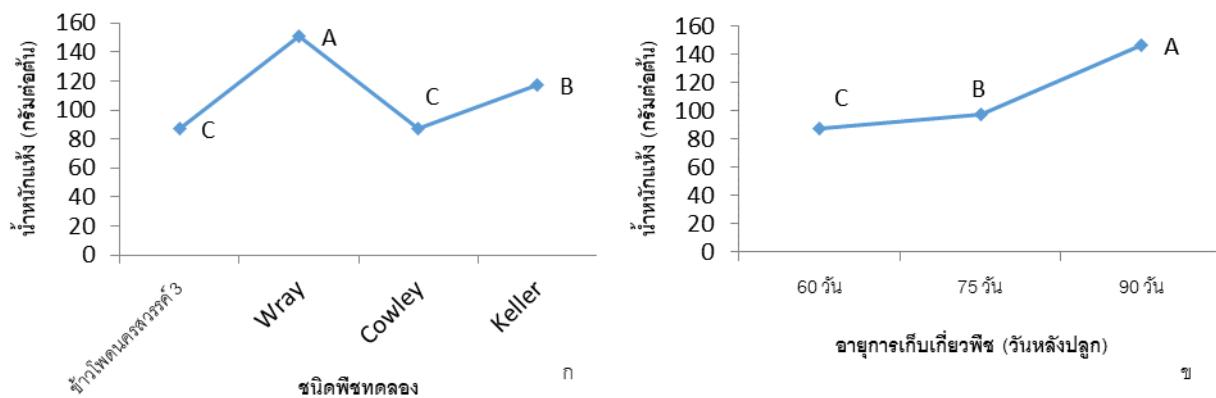
ตารางที่ 1 น้ำหนักสดของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ (กรัมต่อต้น) ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วันหลังปลูก)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3	376.47 ⁱ	409.96 ^g	539.11 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	573.89 ^d	674.73 ^c	747.91 ^a
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	379.92 ⁱ	369.20 ^h	532.25 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	436.23 ^g	460.40 ^f	702.03 ^b

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ด้านผลผลิตน้ำหนักแห้งที่ได้มีความสอดคล้องกับน้ำหนักสดคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray ยังคงมีน้ำหนักมากกว่าข้าวโพดและข้าวฟ่างพันธุ์ อื่นๆ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller (ภาพที่ 2 ก) การเพิ่มอายุการเก็บเกี่ยวจาก 60 75 และ 90 วัน มีผลต่อการเพิ่มน้ำหนักแห้งของต้นข้าวโพดและข้าวฟ่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 2 ข) โดยอายุเก็บเกี่ยวที่ 60 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 114.48 กรัม รองลงมาคือ พันธุ์ Keller น้ำหนักแห้งเฉลี่ย 87.18 กรัม โดยที่พันธุ์ Cowley และข้าวโพด

นครสวรรค์ 3 มีน้ำหนักแห้งเฉลี่ยแตกต่างกันทางสถิติเท่ากับ 75.04 และ 74.82 กรัม ตามลำดับ อายุ 75 วัน พันธุ์ Wray ยังคงมีน้ำหนักแห้งเฉลี่ยมากที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Keller พันธุ์ Cowley และข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ตามลำดับ และที่อายุ 90 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักแห้งเฉลี่ย 202.10 กรัม รองลงมาคือ พันธุ์ Keller ส่วนพันธุ์ Cowley กับข้าวโพดนครสวรรค์ 3 น้ำหนักแห้งเฉลี่ยมีค่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ และมีผลผลิตน้ำหนักแห้งต่ำที่สุด (ตารางที่ 2)

ภาพที่ 2 น้ำหนักแห้งของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ (กรัมต่อตัน) ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. ปัจจัยจากชนิดพันธุ์ ข. ปัจจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 2 น้ำหนักแห้งของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ (กรัมต่อตัน) ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วันหลังปลูก)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3	74.82 ^j	82.50 ^h	105.04 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	114.48 ^d	134.91 ^c	202.10 ^a
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	75.04 ^j	79.94 ⁱ	106.75 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	87.18 ^g	92.89 ^f	172.16 ^b

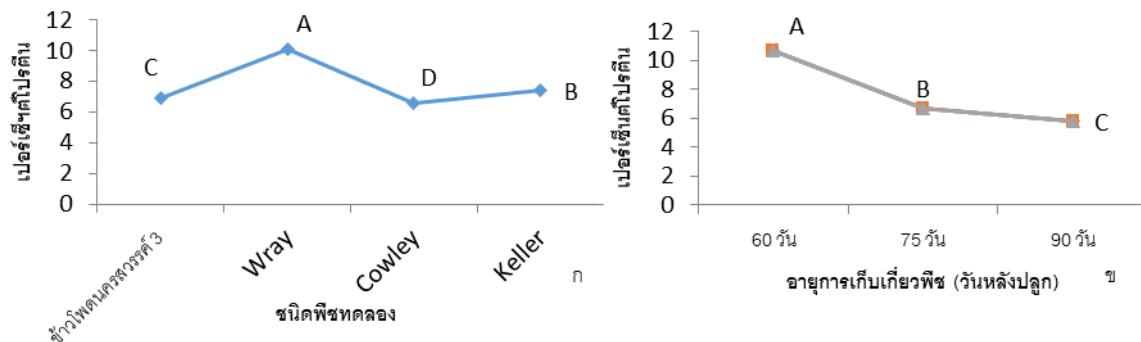
ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ในด้านองค์ประกอบทางเคมี ข้าวฟ่างหวาน พันธุ์ Wray มีปริมาณโปรตีนมากที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Keller ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 และ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ตามลำดับ (ภาพที่ 3 ก) อายุการเก็บเกี่ยวที่มากขึ้นมีผลต่อการลดลงของ ปริมาณโปรตีนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 3 ข) โดยปริมาณโปรตีนมากที่สุดอายุการเก็บเกี่ยวที่ 60 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray พันธุ์ Keller พันธุ์ Cowley และ ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 มีปริมาณโปรตีนเฉลี่ย 13.28 10.88 9.52 และ 9.08 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยอายุการเก็บเกี่ยวที่ 75 และ 90 วัน ปริมาณโปรตีน ในข้าวโพดและข้าวฟ่างทั้ง 3 พันธุ์จะลดลง อย่างนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 3)

ปริมาณไขมันพบว่า ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley มีปริมาณไขมันมากที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Wray พันธุ์ Keller และข้าวโพดนกรสวรรค์ 3 มีปริมาณไขมันน้อยที่สุด (ภาพที่ 4 ก) อายุการเก็บเกี่ยวที่มากขึ้นปริมาณไขมันจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 4 ข) โดยอายุการเก็บเกี่ยวที่ 60 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller และพันธุ์ Wray มีเปอร์เซ็นต์ไขมันเฉลี่ยเท่ากับ 1.78 1.66 1.61 และ 1.59 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ โดยอายุการเก็บเกี่ยวที่ 75 และ 90 วัน ปริมาณไขมันในข้าวโพดและข้าวฟ่างทั้ง 3 พันธุ์ จะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ตารางที่ 4)

ปริมาณถ้าพบว่า ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 มีปริมาณถ้าสูงที่สุด รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray พันธุ์ Cowley และพันธุ์ Keller ตามลำดับ (ภาพที่ 5 ก) อายุการเก็บเกี่ยวที่มากขึ้นปริมาณถ้าจะลดลงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 4 ข) โดย

อายุการเก็บเกี่ยวที่ 60 วัน ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 มีปริมาณถ้าสูงที่สุด เฉลี่ย 8.81 6.47 และ 6.12 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray และพันธุ์ Cowley (ตารางที่ 5)

ภาพที่ 3 เปอร์เซ็นต์ปริมาณของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน
ก. บัวจัยจากชนิดพันธุ์ ข. บัวจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 3 เปอร์เซ็นต์ปริมาณของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วัน)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3	9.08 ^e	6.12 ^g	5.34 ^{ij}
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	13.28 ^a	9.34 ^d	7.47 ^f
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	9.52 ^c	5.26 ⁱ	4.91 ^k
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	10.88 ^b	5.85 ^h	5.34 ^{ij}

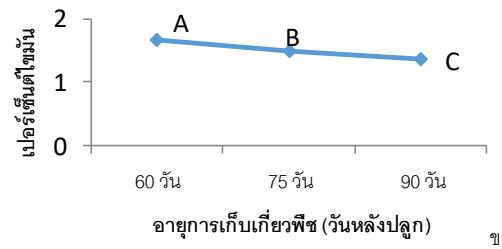
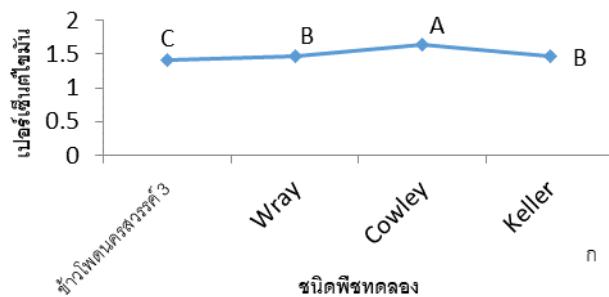
ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ด้านปริมาณเยื่อใบพบว่า ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีปริมาณเยื่อใบรวมสูงที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Keller ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3 และข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ตามลำดับ(ภาพที่ 6 ก) อายุของพืชที่มากขึ้นมีผลให้ปริมาณเยื่อใบสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 6 ข) โดยปริมาณเยื่อใบรวมที่อายุการเก็บเกี่ยว 90 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีปริมาณเยื่อใบรวมเฉลี่ย 29.11 เปอร์เซ็นต์ และพันธุ์ Cowley มีปริมาณเยื่อใบรวมน้อยที่สุดเฉลี่ย 23.58 เปอร์เซ็นต์ (ตารางที่ 6)

ส่วนของผนังเซลล์ (NDF) ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller มีเปอร์เซ็นต์ของ NDF สูงที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Wray ข้าวโพดนกรสวรรค์ 3 และข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ตามลำดับ (ภาพที่ 7 ก) อายุของพืชที่มากขึ้นมีผลให้ NDF สูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 7 ข) อายุการเก็บเกี่ยวที่ 60 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller มีปริมาณ NDF เฉลี่ย 60.41 เปอร์เซ็นต์ ข้าวโพดนกรสวรรค์ 3 60.34 ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray 60.71 เปอร์เซ็นต์ และ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley 62.67 เปอร์เซ็นต์ ซึ่ง NDF ของพืชแต่ละชนิดจะเพิ่มขึ้นตามช่วงอายุการเก็บเกี่ยวอย่างมีนัยสำคัญทาง

สถิติ (ตารางที่ 7) ด้านปริมาณลิกนินเซลลูโลส (ADF) ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีเปอร์เซ็นต์ของค่า ADF สูงที่สุด รองลงมาคือ พันธุ์ Keller ข้าวโพดพันธุ์ นครสวรรค์ 3 และข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley ตามลำดับ (ภาพที่ 8 ก) อายุของพืชที่มากขึ้นมีผลให้ปริมาณเยื่อใยสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ (ภาพที่ 8 ข) โดยที่อายุเก็บเกี่ยว 90 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์

Wray มีปริมาณ ADF เฉลี่ย 42.99 เปอร์เซ็นต์ พันธุ์ Keller 41.36 เปอร์เซ็นต์ ข้าวโพดพันธุ์ นครสวรรค์ 3 38.85 เปอร์เซ็นต์ และข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley 36.69 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งปริมาณ ADF ของพืชแต่ละชนิด จะเพิ่มขึ้นตามช่วงอายุการเก็บเกี่ยวอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเช่นเดียวกับ NDF (ตารางที่ 8)

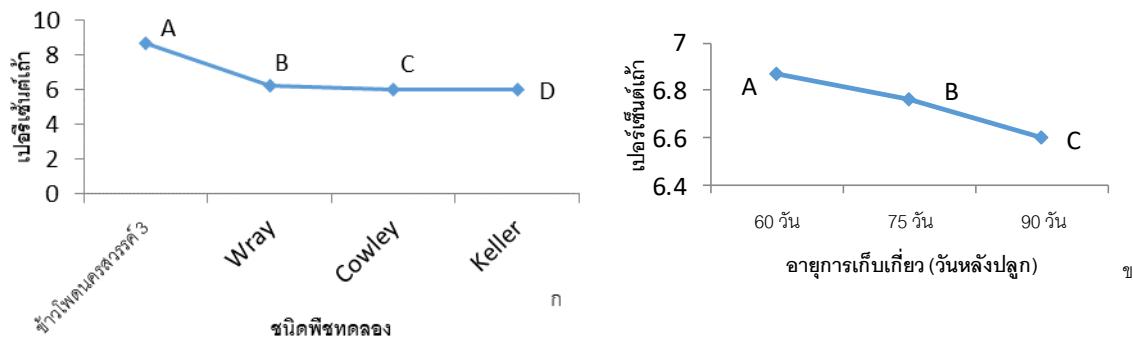
ภาพที่ 4 เปอร์เซ็นต์ไขมันของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. บัวจัยจากชนิดพันธุ์ ข. บัวจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 4 เปอร์เซ็นต์ไขมันของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วันหลังปลูก)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์ นครสวรรค์ 3	1.66 ^b	1.39 ^f	1.21 ^h
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	1.59 ^c	1.43 ^e	1.36 ^f
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	1.78 ^a	1.63 ^{bc}	1.53 ^d
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	1.61 ^c	1.47 ^e	1.30 ^g

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

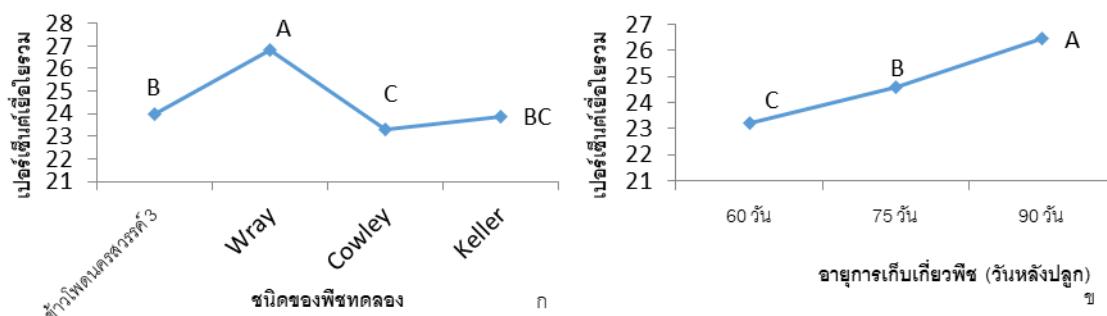
ภาพที่ 5 เปอร์เซ็นต์ถ้าของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. บัญชาชนิดพันธุ์ ข. บัญชาจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ” จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 5 เปอร์เซ็นต์ถ้าของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วันหลังปลูก)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์น้ำมนต์ 3	8.81 ^a	8.78 ^a	8.53 ^b
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	6.47 ^c	6.25 ^d	5.99 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	6.08 ^f	6.07 ^f	5.99 ^g
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	6.12 ^e	5.95 ^h	5.89 ⁱ

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ” จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

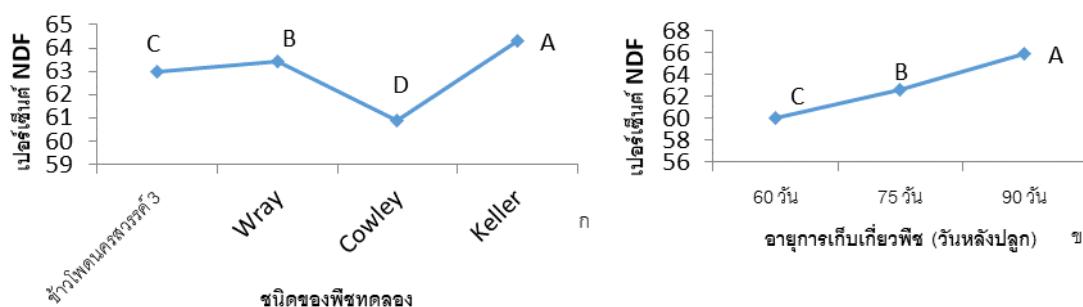
ภาพที่ 6 เปอร์เซ็นต์ถ้าของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. บัญชาชนิดพันธุ์ ข. บัญชาจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ” จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 6 เปอร์เซ็นต์เยื่อใยรวมของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วัน)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3	22.19 ^e	22.92 ^{de}	26.85 ^b
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	25.05 ^{bcd}	26.25 ^b	29.11 ^a
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	22.70 ^e	23.71 ^{cde}	23.58 ^{cde}
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	22.90 ^{de}	22.49 ^{bc}	26.28 ^b

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ชั้้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

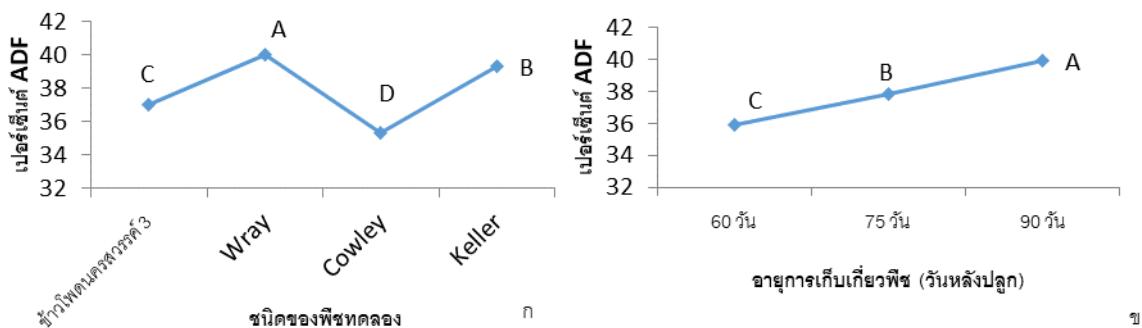
ภาพที่ 7 เปอร์เซ็นต์ NDF ของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. ปัจจัยจากชนิดพันธุ์ ข. ปัจจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ชั้้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่า “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 7 เปอร์เซ็นต์ NDF ของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วัน)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นกรสวรรค์ 3	60.34 ^f	62.16 ^g	66.44 ^b
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	60.71 ^f	64.78 ^c	64.83 ^c
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	58.88 ^g	60.74 ^f	62.97 ^d
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	60.41 ^f	63.03 ^d	69.44 ^a

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ชั้้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ภาพที่ 8 เปอร์เซ็นต์ ADF ของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

ก. ปัจจัยจากชนิดพันธุ์ ข. ปัจจัยจากอายุการเก็บเกี่ยว ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน

แสดงว่า ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

ตารางที่ 8 เปอร์เซ็นต์ ADF ของข้าวโพดและข้าวฟ่างหวาน 3 พันธุ์ ที่อายุการเก็บเกี่ยว 60 75 และ 90 วัน

พืชทดลอง	อายุการเก็บเกี่ยว (วัน)		
	60	75	90
ข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3	34.53 ^g	37.62 ^d	38.85 ^c
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray	37.83 ^d	39.11 ^c	42.99 ^a
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley	33.79 ^h	35.55 ^f	36.69 ^e
ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller	37.33 ^d	39.19 ^c	41.36 ^b

ค่าเฉลี่ยจากจำนวน 4 ช้า ค่าเฉลี่ยที่มีอักษรเหมือนกัน แสดงว่าไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยโดย DMRT ($p = 0.05$)

สรุปและวิจารณ์ผล

ผลผลิตเมื่อเปรียบเทียบตามอายุข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีน้ำหนักของต้นทั้งน้ำหนักสดและน้ำหนักแห้งสูงที่สุด โดยมีน้ำหนักสดต่อน้ำหนักแห้ง เฉลี่ยที่อายุ 60 75 และ 90 วัน เท่ากับ $573.89/114.48 = 674.73/134.91$ และ $747.91/202.10$ กรัม ต่อต้น ตามลำดับ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Keller ส่วนด้านองค์ประกอบทางเคมีพบว่า ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีปริมาณโปรตีนมากที่สุด โดยปริมาณโปรตีนสูงสุดเฉลี่ย 13.28 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 60 วัน ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Cowley มีปริมาณไขมันมากที่สุด โดยปริมาณโปรตีนสูงสุดเฉลี่ย 1.78 เปอร์เซ็นต์ เมื่อเก็บเกี่ยวที่อายุ 60 วัน การวิเคราะห์ปริมาณถั่วซึ่งเป็นแรชาตุหรือสารอนินทรีย์พบว่า ข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 มีเปอร์เซ็นต์ถั่วสูงสุด ที่อายุเก็บเกี่ยว 60 และ 75 วัน เท่ากับ 8.81 และ 8.78 เปอร์เซ็นต์ ตามลำดับ รองลงมาคือ ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray Cowley และ Keller ตามลำดับ ด้านปริมาณเยื่อ

ไข่รวม ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ Wray มีปริมาณเยื่อไขสูงที่สุดเฉลี่ย 26.80 เปอร์เซ็นต์ รองลงมาคือ ข้าวโพดพันธุ์นครสวรรค์ 3 ปริมาณเยื่อไขรวมจะสูงขึ้นเมื่ออายุของพืชมากขึ้น เยื่อไขเป็นส่วนที่ย่อยได้ยากจึงเหมาะสมใช้เลี้ยงสัตว์กระเพาะรวมพวากเดียวอีอง เช่น โค กระบือ แพะ และแกะ เป็นต้น (กมลพิพิรย์, 2554) ผนังเซลล์ (NDF) ส่วนใหญ่ประกอบด้วยเซลลูลอลิสและเอมิเซลลูลอลิส สัตว์เคี้ยวเอื้องสามารถย่อยและใช้ประโยชน์ได้ ส่วนลิกนินเซลลูลอลิส (ADF) เป็นส่วนของลิกนินและเซลลูลอลิส ซึ่งลิกนินเป็นสารที่สัตว์เคี้ยวเอื้องย่อยไม่ได้ เมื่อพืชอยู่มากขึ้นผนังเซลล์จะแข็ง และเนื่องจากมีลิกนินเพิ่มในปริมาณมากขึ้น (ยิ่งลักษณ์, 2556) ซึ่งอาจจะหั่มองค์ประกอบอื่นๆ ของเซลล์ทำให้น้ำย่อยไม่สามารถผ่านชั้นของลิกนิน นอกจากนี้อายุที่มากขึ้นส่วนของลำต้นจะเพิ่มขึ้น ส่วนของใบซึ่งเป็นส่วนที่ทำหน้าที่สังเคราะห์ด้วยแสง และเป็นส่วนที่ย่อยได้สูงลดลง จึงทำให้สัตว์ได้ประโยชน์จากพืชนั้นได้น้อย

เอกสารอ้างอิง

กมลพิพิร์ ประสมเพชร. 2554. คู่มือปฏิบัติการวิเคราะห์
อาหารสัตว์. กรุงเทพฯ : เท็กซ์ แอนด์ เจอร์นัล
พับลิเคชั่น จำกัด.

ประสิทธิ์ ใจศิล. 2549. ข้าวฟ่างหวานพันธุ์ มข.40 เพื่อ[†]
ผลิตເອທານອລ. ขອນແກ່ນ : ສູນຍົງວິຈີຍປະບຸປຸງ[‡]
ພັນຖຸພື້ນພື້ນທີ່ມີຢູ່ຢືນ ດະນະ
ເກະຊາດສາສຕ່ຣມ ມາວິທາລ້າຍຂອນແກ່ນ.

ยิ่งลักษณ์ มูลสาร. 2556. การวิเคราะห์อาหารสัตว์.
กรุงเทพฯ : แอดกິພ ພຣິນກົດ จำกัด

สายฝน ทัดศรี. 2547. ພື້ນອາຫານສັດວິໄຕຮອນ.
กรุงเทพฯ : ສຳນັກພິມພົມ ມາວິທາລ້າຍ
ເກະຊາດສາສຕ່ຣມ.

AOAC. 2010. Official Method of Analyses. 18th
edition. Association of Official Analytical
Chemists. Washington. D. C.

Van Soest, P. J., Robertson, J. B., and Lewis, B.
A. 1991. Methods for dietary fiber, neutral
detergent fiber, and nonstarch
polysaccharides in relation to animal
nutrition. *J. Dairy Sci.* 74(10) : 3583 –
3597.